

Zarządzenie Nr 232/25
Burmistrza Gminy Czempin
z dnia 1 września 2025 r.

w sprawie wprowadzenia projektu „Akademia Jutra” w placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina Czempin.

Na podstawie art. 7 ust. 8 i art. 31 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025r., poz. 1153 z późn. zm.) Burmistrz Gminy Czempin zarządza, co następuje:

§ 1.

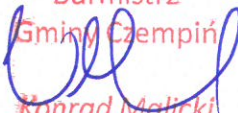
1. Wprowadza się do realizacji na terenie gminy Czempin projekt „Akademia Jutra” w placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina Czempin.
2. Założenia i sposób realizacji projektu „Akademia Jutra” stanowią załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Westerplatte w Czempiniu, Dyrektorowi Szkoły Podstawowej im. Heleny Gieburowskiej w Głuchowie, Dyrektorowi Przedszkola Samorządowego w Czempiniu.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Burmistrz
Gminy Czempin

Konrad Malicki

AKADEMIA JUTRA

Projekt realizowany w jednostkach
edukacyjnych Gminy Czempień

CZEMPIŃ 2025

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie.....	3
2. Misja i cele strategiczne.....	4
2.1 Nowoczesne podejście do edukacji - perspektywa współczesnej dydaktyki	
2.2 Wykorzystanie nowoczesnych metod i form pracy dydaktyczno - wychowawczej	
2.3 Wspieranie ścisłej współpracy jednostek edukacyjnych na terenie gminy	
2.4 Rozwijanie i wzmacnianie mocnych stron ucznia	
2.5 Budowanie partnerstwa: uczeń - rodzic - nauczyciel	
3. Struktura ról i odpowiedzialności.....	6
4. Proces działania.....	6
4.1 Metody pracy z uczniem	
4.2 Narzędzia pracy	
4.3 Przestrzeń, wyposażenie i infrastruktura	
4.4 Diagnozy na poszczególnych etapach edukacyjnych	
4.5 Obszary działań wspierających	
4.6 Warunki sprzyjające rozwojowi ucznia	
5. Mapa procesu diagnostycznego.....	17
6. Arkusze diagnostyczne.....	17
7. Monitorowanie i ewaluacja.....	18
8. Zasady współpracy.....	19
9. Potencjał rozwoju.....	21
10. Podsumowanie.....	22
11. Bibliografia.....	22

AKADEMIA JUTRA

1. Wprowadzenie

Dokument opisuje szczegółowy system diagnozy rozwoju dzieci i młodzieży na kolejnych etapach edukacyjnych: od przedszkola po szkołę podstawową. Celem jest skomunikowanie metod i narzędzi oraz podziału ról w realizacji diagnoz.

W obliczu dynamicznie zmieniającego się świata oraz wyzwań, jakie niesie ze sobą edukacja XXI wieku, powołano Zespół do spraw „Akademii Jutra” – inicjatywę mającą na celu gruntowną modernizację placówki edukacyjnej oraz stworzenie środowiska przyjaznego uczniom, wspierającego ich indywidualny rozwój i przygotowującego do świadomego wejścia w życie zawodowe.

Zespół „Akademii Jutra” został powołany z inicjatywy Burmistrza Czempinia, Pana Konrada Malickiego. W jego skład weszli specjaliści reprezentujący różne środowiska – nauczyciele, rodzice oraz przedstawiciele Urzędu Gminy w Czempiniu. Dzięki tej różnorodności kompetencji i perspektyw możliwe stało się stworzenie szeroko zakrojonego planu działań odpowiadającego na rzeczywiste potrzeby dzieci i młodzieży.

Podstawowym założeniem pracy Zespołu jest rozpoznanie i rozwijanie potencjału każdego dziecka – od przedszkola aż po klasę ósmą szkoły podstawowej. Proces ten obejmuje kompleksowe badania predyspozycji uczniów, w tym testy inteligencji wielorakich, diagnozy logopedyczne, analizę stylów uczenia się oraz identyfikację potencjalnych kierunków rozwoju zawodowego. W realizację projektu aktywnie zaangażowani są nauczyciele, rodzice oraz sami uczniowie, co zapewnia wieloaspektowe spojrzenie na potrzeby i możliwości każdego dziecka.

Zespół inicjuje również wprowadzanie nowoczesnych metod nauczania, ze szczególnym uwzględnieniem metod aktywizujących, wspierających kreatywność, samodzielność i współpracę. Istotnym elementem działań jest wyposażenie placówki w niezbędne zasoby i technologie edukacyjne, dostosowane do współczesnych standardów.

Celem wszystkich tych działań jest stworzenie nowoczesnej, zindywidualizowanej szkoły – placówki, która nie tylko wspiera rozwój uczniów, ale również inspirowe, motywuje i buduje wiarę we własne możliwości. Szkoły otwartej, elastycznej, zorientowanej na przyszłość i realne potrzeby młodego człowieka.

2. Misja i cele strategiczne

Misją programu jest wspieranie rozwoju dzieci i młodzieży poprzez systematyczną diagnozę oraz współpracę nauczycieli, rodziców i specjalistów. Cele obejmują poprawę gotowości szkolnej, rozwój potencjału ucznia oraz wspieranie wyborów edukacyjno-zawodowych.

2.1 Nowoczesne podejście do edukacji – perspektywa współczesnej dydaktyki

Współczesna edukacja stoi przed wyzwaniami, które wymagają wdrażania innowacyjnych metod oraz form pracy dydaktyczno-wychowawczej. Dynamiczny rozwój technologiczny, zmieniające się potrzeby społeczne oraz oczekiwania związane z rynkiem pracy wymuszają na placówkach oświatowych ewolucję w zakresie sposobu przekazywania wiedzy i kształtowania kompetencji uczniów. W niniejszym referacie omówione zostaną kluczowe aspekty nowoczesnych metod dydaktycznych, wspieranie współpracy jednostek edukacyjnych, rozwijanie mocnych stron uczniów oraz budowanie partnerskich relacji w triadzie: uczeń – rodzic – nauczyciel.

2.2 Wykorzystanie nowoczesnych metod i form pracy dydaktyczno-wychowawczej

Nowoczesne podejście do procesu nauczania wymaga wdrażania aktywizujących metod dydaktycznych, które angażują uczniów do samodzielnego myślenia, działania i współpracy. Metody takie jak metoda projektu, odwrócona lekcja, praca w grupach czy metoda STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics) pozwalają na rozwijanie kluczowych kompetencji, takich jak krytyczne myślenie, kreatywność, umiejętność współpracy oraz rozwiązywania problemów.

Współczesna szkoła nie może również funkcjonować w oderwaniu od dynamicznie rozwijających się technologii. Tablice interaktywne, platformy e-learningowe oraz sztuczna inteligencja wspierają indywidualizację procesu dydaktycznego, zwiększając dostępność zasobów edukacyjnych oraz umożliwiając dostosowanie tempa nauki do indywidualnych potrzeb uczniów.

Nie mniej istotnym elementem jest personalizacja procesu nauczania, polegająca na rozpoznawaniu stylów uczenia się poszczególnych uczniów oraz dostosowywaniu metod dydaktycznych do ich indywidualnych preferencji. Podejście to znacząco wpływa na motywację do nauki oraz efektywność przyswajania wiedzy. Co więcej, uczenie się przez doświadczenie – wzbogacone o wizyty studyjne, laboratoria oraz warsztaty tematyczne – pozwala uczniom na głębsze zrozumienie praktycznych zastosowań zdobytej wiedzy.

2.3 Wspieranie ścisłej współpracy jednostek edukacyjnych na terenie gminy

Podnoszenie jakości edukacji wymaga efektywnej współpracy między różnymi jednostkami edukacyjnymi, w tym szkołami, przedszkolami oraz instytucjami kultury. Tworzenie sieci współpracy umożliwia wymianę doświadczeń, zasobów oraz dobrych praktyk. Organizowanie wspólnych projektów edukacyjnych, konkursów oraz wydarzeń pozwala na integrację społeczności uczniowskiej i nauczycielskiej, sprzyjającej budowaniu więzi oraz wzajemnego wsparcia.

Warto również podkreślić znaczenie wspólnych działań na rzecz podnoszenia jakości edukacji, realizowanych m.in. poprzez aplikowanie o granty edukacyjne oraz uczestnictwo w programach rozwojowych. Niezwykle istotnym elementem jest także stałe forum komunikacji między dyrektorami placówek oświatowych, umożliwiające wymianę informacji oraz koordynację działań.

2.4 Rozwijanie i wzmacnianie mocnych stron ucznia

W kontekście współczesnych wyzwań edukacyjnych szczególne znaczenie nabiera rozpoznawanie potencjału uczniów. Proces ten opiera się na przeprowadzaniu diagnoz edukacyjnych, indywidualnych rozmowach oraz systematycznej obserwacji. Dzięki tym działaniom możliwe jest tworzenie indywidualnych ścieżek rozwoju, które uwzględniają zainteresowania, pasje i talenty młodych ludzi.

Rozwijanie kompetencji miękkich, takich jak kreatywność, krytyczne myślenie, komunikacja i umiejętność pracy zespołowej, jest kluczowe w procesie przygotowywania uczniów do wyzwań współczesnego świata. Szkoła powinna być także miejscem wspierającym samorealizację uczniów, poprzez oferowanie różnorodnych form aktywności, jak koła zainteresowań, samorząd uczniowski oraz inicjatywy społeczne i obywatelskie.

2.5 Budowanie partnerstwa: uczeń – rodzic – nauczyciel

Efektywne funkcjonowanie procesu dydaktycznego wymaga współpracy i komunikacji pomiędzy uczniem, rodzicem a nauczycielem. Niezwykle istotne jest wzmacnianie tej relacji poprzez regularne spotkania tematyczne, konsultacje oraz zebrania trójstronne. Włączanie rodziców w życie szkoły, poprzez wspólne inicjatywy, warsztaty, dni otwarte i działania wolontariackie, sprzyja integracji i współodpowiedzialności.

Kreowanie modelu wychowawczego opartego na dialogu, zaufaniu i współpracy umożliwia budowanie szkoły otwartej, przyjaznej i bezpiecznej, będącej miejscem rozwoju zarówno dla uczniów, jak i ich rodzin.

Wdrażanie nowoczesnych metod dydaktycznych, wspieranie współpracy placówek edukacyjnych, rozwijanie indywidualnych predyspozycji uczniów oraz budowanie partnerskich relacji w triadzie: uczeń – rodzic – nauczyciel to fundamenty współczesnej edukacji. Efektywne kształcenie wymaga otwartości na zmiany, integracji nowoczesnych technologii oraz wspólnej odpowiedzialności za rozwój młodego pokolenia.

3. Struktura ról i odpowiedzialności

Projekt zakłada zaangażowanie ucznia, jego rodzica oraz nauczyciela. Te trzy osoby są sprzymierzeńcami w procesie diagnostycznym oraz w planowaniu ścieżki rozwoju dziecka. Efektem ich pracy jest spójny obraz dziecka, służący wspieraniu go w rozwoju. Działania wspierające charakteryzuje:

- ciągłość - bieżące monitorowanie,
- interaktywność - aktywna współpraca ucznia, rodzica i nauczyciela,
- ukierunkowanie na rozwój - dążenie do podnoszenia kompetencji w sposób zindywidualizowany.

Rola	Zakres odpowiedzialności	Kluczowe narzędzia
Koordynator projektu	Nadzór nad realizacją programu	Harmonogram, raporty
Nauczyciel	Prowadzenie obserwacji, diagnoz	Arkusze obserwacji, ankiety, kwestionariusz, spotkania trójstronne
Rodzic	Uzupełnianie ankiet wspólnie z dzieckiem	Ankiety, kwestionariusz, spotkania trójstronne
Uczeń	Udział w badaniach	Ankiety, kwestionariusz, spotkania trójstronne
Logopeda	Badania logopedyczne	Karta badania logopedycznego
Doradca zawodowy	Testy predyspozycji	Narzędzia doradcze

4. Proces działania

4.1 Metody pracy z uczniem

Metody pracy z uczniem stanowią kluczowy element procesu dydaktyczno-wychowawczego. To właśnie dzięki odpowiedniemu doborowi metod nauczyciel może nie tylko skutecznie przekazywać wiedzę, ale także rozwijać zainteresowania, samodzielność i kreatywność ucznia. Wybór metod zależy od wieku, możliwości oraz potrzeb dziecka,

a także od celów dydaktycznych i wychowawczych. Różnorodność podejść pozwala na lepsze dostosowanie procesu nauczania do indywidualnych predyspozycji uczniów, a tym samym zwiększa efektywność pracy i sprzyja budowaniu pozytywnej atmosfery w klasie.

Metody oraz częstotliwość ich stosowania przedstawiono w tabeli poniżej.

Codzienne	Miesięczne	Semestralne
burza mózgów	doświadczenie	debata
mapa myśli	drama – ekspresja, impresja	projekt przedmiotowy
obserwacja	studium przypadku	STEAM
dyskusja	zajęcia terenowe	odwrócona lekcja

4.2 Narzędzia pracy

Narzędzia pracy wykorzystywane przez nauczycieli w szkole odgrywają istotną rolę w procesie dydaktycznym i wychowawczym. Obejmują zarówno tradycyjne pomoce, takie jak podręczniki, zeszyty, tablica czy materiały drukowane, jak i nowoczesne technologie – komputery, projektory multimedialne czy tablice interaktywne.

Nowoczesne narzędzia pracy wykorzystywane przez nauczycieli odgrywają coraz większą rolę we współczesnej edukacji, dostosowanej do potrzeb ucznia funkcjonującego w świecie cyfrowym. Obejmują one zarówno sprzęt, jak i oprogramowanie oraz platformy edukacyjne. Do najczęściej stosowanych należą:

- **Tablice interaktywne** – umożliwiające prezentowanie treści w atrakcyjnej formie multimedialnej i angażowanie uczniów w działania na lekcji.
- **Projektory multimedialne i monitory interaktywne** – pozwalające na wyświetlanie materiałów, filmów edukacyjnych czy prezentacji.
- **Komputery, laptopy i tablety** – wykorzystywane do wyszukiwania informacji, tworzenia projektów i ćwiczeń interaktywnych.
- **Platformy e-learningowe (np. Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams)** – wspierające naukę zdalną i hybrydową, a także umożliwiające wymianę materiałów i ocenianie.

- **Aplikacje edukacyjne i narzędzia online (np. Kahoot!, Quizizz, LearningApps, Genially, gen.edu.pl)** – służące do tworzenia quizów, gier i interaktywnych ćwiczeń.
- **E-podręczniki i biblioteki cyfrowe** – zapewniające szybki dostęp do materiałów dydaktycznych w formie elektronicznej.

Dzięki tym narzędziom nauczyciel może uatrakcyjnić lekcje, zwiększyć aktywność uczniów, a także indywidualizować proces nauczania, dostosowując go do różnych stylów uczenia się.

4.3 Przestrzeń, wyposażenie i infrastruktura

Przestrzeń, wyposażenie i infrastruktura szkoły mają istotny wpływ na efektywność procesu uczenia się. Odpowiednio zaprojektowane i estetyczne sale lekcyjne sprzyjają koncentracji oraz poczuciu komfortu uczniów, co ułatwia przyswajanie wiedzy. Nowoczesne wyposażenie, takie jak tablice interaktywne, sprzęt multimedialny czy dostęp do Internetu, pozwala na urozmaicenie zajęć i wykorzystanie różnych metod dydaktycznych. Ważną rolę odgrywają także miejsca wspólne – biblioteki, świetlice czy strefy relaksu – które wspierają integrację i rozwój społeczny uczniów. Dobrze zorganizowana infrastruktura szkolna sprzyja więc nie tylko nauce, ale także budowaniu pozytywnej atmosfery i motywacji do zdobywania nowych umiejętności.

Oprócz pięknych, dopracowanych sal lekcyjnych kluczową rolę ma rozmieszczenie ławek oraz podział pomieszczeń na strefy:

- Ustawienie swobodne - sprzyjające pracy projektowej, twórczej lub zabawy.
- Ustawienie zespołowe - idealne do pracy w większych grupach.
- Ustawienie w jodełkę - sprawdza się w pracy grupowej, gwarantuje dobrą widoczność nauczyciela i możliwość korzystania z tablicy.
- Ustawienie w literę L - sprawdza się przy zajęciach grupowych/projektowych różnego typu. Umożliwia szybką modyfikację.
- Ustawienie laboratoryjne - sprzyja pracy w parach, Uczniowie siedzą w ławkach „po skosie”, naprzeciwko siebie.
- Ustawienie bliźniacze - sprzyja pracy w większych grupach, sprawdza się w metodzie projektu.
- Ustawienie w kwadrat - tworzy przestrzeń do wspólnych rozmów. W tym wariantcie nie korzystamy z tablicy.
- Ustawienie w podkowę - ułatwia komunikację z całą klasą, a nauczyciel ma swobodny dostęp do wszystkich uczniów.

Doskonałym sposobem na przeprowadzenie zajęć są również zielone klasy lub zajęcia w terenie.

Do zajęć indywidualnych, szczególnie specjalistycznych pomocne są strefy z domkami akustycznymi. Pozwalają one na wyciszenie ucznia, co zwiększa efektywność udzielanej pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

4.4 Diagnozy na poszczególnych etapach edukacyjnych

Etap 1 – Przedszkole

- 1) Badanie inteligencji wielorakich (6-latki).
- 2) Arkusze obserwacji nauczyciel/rodzic (5 - latki).
- 3) Badanie logopedyczne (5 i 6 - latki).
- 4) Diagnoza i określenie gotowości szkolnej (6 - latki).

Diagnozowanie dzieci na poziomie edukacji przedszkolnej pozwala lepiej zrozumieć ich indywidualne potrzeby, zidentyfikować ich mocne i słabsze strony. Dzięki temu można opracować skuteczne strategie wsparcia lub rozwijać mocne strony i talenty dziecka.

Narzędzie to pomaga nauczycielom przygotować dzieci do rozpoczęcia nauki szkolnej, dostosować pracę z wychowankami do ich możliwości, ułatwia dobór odpowiednich metod i strategii edukacyjnych, a w razie potrzeby daje możliwość skierowania do specjalistycznej opieki już na wczesnym etapie edukacyjnym. Przedszkola niepubliczne mogą przystąpić do realizacji projektu.

Rodzice są systematycznie informowani o wynikach diagnozy, co pozwala na ujednolicenie działań wspierających dziecko zarówno w domu, jak i w przedszkolu.

Etap 2 – Szkoła Podstawowa

Klasa	Zakres diagnozy	Odpowiedzialni
1	Badanie logopedyczne	Nauczyciel, Logopeda
3	Inteligencje wielorakie, Style uczenia się	Nauczyciel, Rodzic, Uczeń
5	Inteligencje wielorakie, Style uczenia się	Nauczyciel, Rodzic, Uczeń
7	Inteligencje wielorakie, Style uczenia się	Nauczyciel, Rodzic, Uczeń
7	Predyspozycje zawodowe	Nauczyciel, Uczeń
1-8	Spotkanie trójstronne	Nauczyciel, Rodzic, Uczeń

„Każde dziecko jest wyjątkowe, jedyne w swoim rodzaju” (Gardner, 2002) i posiada swoisty potencjał rozwojowy. Każde dziecko ma prawo do nowoczesnej i efektywnej edukacji na miarę własnych możliwości. Czas pobytu w szkole musi być wykorzystany z pożytkiem dla ucznia. Skuteczna edukacja to edukacja oparta na wynikach najnowszych badań naukowych. Skuteczna edukacja to edukacja, która respektuje to, jak uczy się mózg (por. Żylińska, 2013; Spitzer, 2012), uwzględnia predyspozycje zmysłowe i to, jak wielozmysłowo człowiek poznaje świat. Skuteczna edukacja to edukacja dostosowana do możliwości uczniów, uwzględniająca ich potrzeby i zainteresowania; edukacja, w której każdy uczeń traktowany jest wyjątkowo, zgodnie ze swoim indywidualnym, niepowtarzalnym profilem inteligencji. Podstawą pracy dydaktyczno-wychowawczej każdego nauczyciela jest poznawanie wychowanków oraz odkrywanie ich możliwości i zainteresowań. Sprzyja to dostosowywaniu działań podejmowanych przez nauczyciela do indywidualnych potrzeb każdego ucznia

Bazując na doświadczeniach i badaniach naukowych, tworzymy przestrzeń edukacyjną, umożliwiającą rozwój każdemu uczniowi. W tym celu prowadzimy obserwacje, diagnozy i badania.

Na etapie szkoły podstawowej, diagnozy wykonujemy w klasie III, V i VII. Wykorzystujemy Test Uzdolnień Wielorakich (wg. Gardniera), udostępniany dla szkoły przez Ośrodek Rozwoju Edukacji. Koncepcja Gardniera zakłada zindywidualizowane podejście do osoby badanej – koncentrację na jednostce i specyficznym dla niej profilu uzdolnień. Diagnozujemy uniwersalne zdolności, pokrywające się z codzienną aktywnością, społecznie wartościowymi celami oraz szerokim zakresem przedmiotów szkolnych, bez odgórnego preferencji określonych treści lub zakresu umiejętności. Tego typu przedmiot diagnozy zwiększa zainteresowanie osoby badanej wynikami badania, które uwzględniają kontekst funkcjonowania danej osoby i obejmują szeroki zakres talentów. Uczeń z opisanym profilem zdolności może otrzymać ofertę indywidualnie dostosowanej formy edukacji, by potem realizować się w tym, co jednocześnie go wyróżnia i dostarcza osobistych sukcesów. Posiadanie określonej konfiguracji zdolności jest cechą każdego człowieka, cechą go wyróżniającą, za pomocą której realizuje on samego siebie. Dzięki swoim umiejętnościom potrafi on skuteczniej niż inni rozwiązywać specyficzny rodzaj problemów lub osiągać cele postrzegane przez otoczenie jako wartościowe. Autor omawianej koncepcji wyróżnia osiem głównych rodzajów zdolności: lingwistyczną (językową), wizualno-przestrzenną, matematyczno-logiczną, interpersonalną, intrapersonalną, kinestetyczną (ruchową), muzyczną i przyrodniczą (naturalistyczną).

W klasach edukacji wczesnoszkolnej TUV prowadzimy na zakończenie nauki w klasie III. Dodatkowo realizujemy badanie stylów uczenia się, a w klasie I badanie logopedyczne. Kompleksowa diagnoza wskazuje uczniowi (oraz jego rodzicowi) preferowane sposoby uczenia się oraz możliwości rozwoju predyspozycji i umiejętności. Badanie prowadzą nauczyciele w obecności rodzica we współpracy z uczniem. Wyniki omawiane są indywidualnie na spotkaniu trójstronnym nauczyciel - uczeń - rodzic.

Uczniowie klas starszych (V i VII) odpowiadają na wszystkie pytania testu samodzielnie. Badania prowadzone są na terenie szkół, głównie w formie indywidualnej oraz częściowo w grupowej, w całych klasach. W trakcie tych badań uczniowie, oprócz odpowiedzi na pytania ze skali samoopisu, wykonują zadania otwarte, będące odpowiednikami prób wykonawczych dla dzieci z klasy III, ale o innej treści, dostosowanej do wieku i poziomu edukacyjnego respondentów. Trzy ostatnie zadania dotyczące uzdolnień kinestetycznych są wykonywane indywidualnie, po kolei, pod nadzorem osoby prowadzącej badanie i zgodnie z jej instruktażem, po właściwym przygotowaniu bezpiecznych warunków niezbędnych do ich przeprowadzenia.

W klasie VII uczniowie poznają swoje predyspozycje zawodowe. Pracują z Mapami Kariery oraz Zintegrowanym Systemem Kwalifikacji. Dzięki temu określają swoje mocne strony i planują ścieżkę dalszego rozwoju i samokształcenia.

Realizując „Akademię jutra” wzmacniamy i wspieramy proces uczenia w takich aspektach jak:

- twórcza postawa wobec problemów (rozwój otwartości, ciekawości, elastyczności w myśleniu);
- refleksja (samoświadomość, kontrola siebie, monitorowanie swoich postępów);
- myślenie krytyczne (poszukiwanie dowodów, logika postępowania, dociekanie przyczyn);
- motywacja i emocje (entuzjazm, zaufanie do swoich zdolności, cierpliwość, niezależność, współpraca z innymi, odpoczynek).

Prowadzimy diagnozy, które pozwalają na jeszcze lepsze dopasowanie metod zajęć do możliwości i zdolności uczniów. **Dzięki temu oddziałujemy na:**

- 1) **Motywację:** obserwowalne wysokie zainteresowanie nauką – stałe dążenie do nauki, realizacji samodzielnie wybieranych zadań; entuzjazm do pracy; ujawniana aspiracja, aby poszukiwać i rozwijać siebie, ciekawość świata.

- 2) **Zainteresowania:** intensywne, czasami nietypowe – uczeń zdolny zajmuje się daną aktywnością bardziej niż jego rówieśnicy; jest zafascynowany, ma głód wiedzy i informacji.
- 3) **Umiejętności komunikacyjne:** elokwencja, bogate słownictwo – łączenie wielu kanałów komunikacji, zdolność do metafor i obrazowania, złożoność wypowiedzi.
- 4) **Umiejętność rozwiązywania problemów** – umiejętności do stosowania, wymyślania, elastycznego dostosowywania strategii działań; kreatywne, plastyczne podejście.
- 5) **Pamięć:** zasoby pamięci – łatwość zapamiętywania, duża wiedza ogólna, zwracanie uwagi na szczegóły, efektywne wykorzystywanie informacji.
- 6) **Ciekawość poznawcza:** pytania, eksperymenty, sprawdzanie – zadaje pytania niezwykle jak na swój wiek, ma łatwość w poszukiwaniu informacji, sprawdzaniu i ich testowaniu.
- 7) **Rozumowanie:** logiczność postępowania i myślenia – dokonywanie generalizacji, myślenie przez analogię, logika w myśleniu, krytyczność.
- 8) **Wyobraźnia, kreatywność** – kreatywność w wykorzystywaniu zwykłych przedmiotów i materiałów w nietypowy sposób, dociekliwy obserwator, śmiały w pomysłach i sposobach działania – łatwość w ich dostosowywaniu.
- 9) **Poczucie humoru** – inteligentne, przyjazne.
- 10) **Wrażliwość** – łatwość w dostrzeganiu emocji i ich odbiorze, dostrzeganie cudzych przeżyć, otwartość na doświadczenie, wrażliwość zmysłowa.

4.5 Obszary działań wspierających

Obszary działań wspierających (Corso, 2007)

Budujemy jakości relacji w środowisku ucznia spełniając następujące kryteria:

- 1) obejmujemy całość środowiska ucznia:** nauczycieli (szkołę), rodzinę, specjalistów zewnętrznych;
- 2) stawiamy na relacje, które:**
 - mają charakter pozytywny i wspierający,
 - zapewniają konstruktywne warunki do rozwoju ucznia,
 - są efektem starań i pracy w tym kierunku;
- 3) cechy tych relacji to:**
 - szacunek – uwzględnianie różnych potrzeb, pochodzenia, uwarunkowań osobistych,
 - wzajemność – współodpowiedzialność w zakresie podejmowania decyzji i udziału,
 - świadomość – własnych postaw wobec wychowania, wartości, norm, cech warunkujących jakość relacji,
- 4) oceniamy zachowania, a nie samego ucznia;**
- 5) dostrzegamy przejawy pozytywnych i konstruktywnych zachowań** (vs. koncentracja na niedoskonałości i problemach);
- 6) wymieniamy informacje na temat zachowania dziecka z jego opiekunami celem zwiększenia skuteczności oddziaływań.**

Kolejny kluczowy obszar pracy to **wspierające środowisko.**

Środowisko takie charakteryzuje się szeregiem cech, do których należą:

- 1) klarowne i jasne zasady oraz obowiązki** stawiane uczniom – wymagania dostosowane do indywidualnych zasobów i cech;
- 2) umiejętność radzenia sobie z poczuciem złości, frustracji, znudzenia uczniów,** a także z poczuciem odrzucenia i braku zainteresowania;
- 3) umiejętna odpowiedź na tendencję do perfekcjonizmu uczniów;**
- 4) dostosowanie wymagań i zadań do zainteresowań uczniów, ich zdolności i zasobów oraz cech osobowości;**
- 5) czytelne regulaminy, plany zajęć, procedury postępowania;**
- 6) włączanie rodziców w naukę respektowania zasad.**

W zakresie rozwoju społecznego i emocjonalnego dbamy o:

- 1) planowanie i budowanie współpracy klasowej:**
 - wzajemnej opieki i wsparcia,
 - odpowiedzialności;
- 2) bieżące wsparcie w:**
 - komunikacji z innymi,

- rozwiązywaniu konfliktów,
- wyrażaniu własnych potrzeb i respektowaniu potrzeb innych;

3) trzy obszary pracy:

- kompetencje interpersonalne (budowanie przyjaźni),
- regulacja emocji i empatia (rozpoznawanie i nazywanie emocji, ekspresja, kontrola),
- rozwiązywanie problemów;

4) przykłady działań:

- warsztaty, gry, zajęcia wychowawcze,
- zabawy wymagające wzajemnej interakcji,
- interwencje indywidualne.

Ostatnim obszarem jest indywidualna interwencja jako odpowiedź na trudności.

Budujemy planu interwencji, który:

- 1) angażuje zarówno środowisko szkolne, jak i domowe;
- 2) wynika z analizy czynników ryzyka i czynników chroniących przed trudnościami;
- 3) jest dostosowany do kontekstu społecznego oraz atutów/ograniczeń.

4.6 Warunki sprzyjające rozwojowi ucznia

Koncentrując się na tworzeniu warunków do rozwoju, nie można stracić z oczu kwestii kluczowej, a mianowicie – co jest celem tego rozwoju. Za cel przyjęliśmy osiągnięcie przez ucznia zachowania dojrzałości czterech poniższych sferach:

- 1) dojrzałości fizycznej – związanej nie tylko z naturalnymi procesami rozwoju fizycznego, ale również z nabywaniem wiedzy i umiejętności umożliwiających prowadzenie zdrowego stylu życia;
- 2) dojrzałości psychicznej – ukierunkowanej na osiągnięcie odpowiedzialności za siebie i swój stosunek do świata;
- 3) dojrzałości społecznej – polegającej na nabywaniu umiejętności prawidłowego wywiązywania się z pełnionych ról społecznych i systematycznego przygotowywania się do podejmowania nowych ról (związanych z cyklem życia);
- 4) dojrzałości duchowej – obejmującej przede wszystkim posiadanie konstruktywnego i stabilnego systemu wartości oraz poczucia sensu istnienia (Gaś, 2006).

Procesem do tego powołanym jest rozwijanie rozumiane jako wspomaganie ucznia w rozwoju, ukierunkowanym na osiągnięcie pełnej dojrzałości w czterech powyżej scharakteryzowanych sferach: fizycznej, psychicznej, społecznej i duchowej. Tak rozumiany kontakt:

angażuje trzy osoby: wychowawcę/nauczyciela i rodzica oraz wychowanka:

- pozostające w osobowej relacji;
- współdziałające w osiąganiu celów.

Warunki sprzyjające rozwojowi ucznia (Gaś, 2004)

Realizując projekt „Akademia Jutra” tworzymy warunki wspierające wszechstronny rozwój ucznia. Wybieramy nowoczesne metody nauczania oraz rozwijamy bazę dydaktyczną placówek na miarę XXI wieku. Infrastruktura, wyposażenie, warunki lokalowe oraz dostępność zasobów edukacyjnych – ma istotny wpływ na rozwój ucznia. Do najważniejszych obszarów wpływu bazy szkoły na rozwój ucznia zaliczamy komfort i bezpieczeństwo, w tym:

- warunki lokalowe – jasne, czyste, odpowiednio ogrzewane i wentylowane pomieszczenia sprzyjają koncentracji i samopoczuciu uczniów,
- bezpieczeństwo fizyczne – dobra baza szkoły eliminuje zagrożenia i tworzy środowisko sprzyjające nauce bez stresu,

- bezpieczeństwo emocjonalne – dobrze zorganizowane przestrzenie (np. świetlice, strefy relaksu, ciche kąciaki) wpływają na regulację emocji i relacje społeczne.

5. Mapa procesu diagnostycznego

1) Do końca marca: **Obserwacje w przedszkolu.**

Pierwszym etapem jest systematyczna obserwacja dziecka w naturalnym środowisku przedszkolnym. Nauczyciele i specjaliści przyglądają się jego funkcjonowaniu poznawczemu, emocjonalnemu i społecznemu. Analizują sposób komunikowania się, radzenia sobie w grupie, rozwój motoryczny i poziom ciekawości poznawczej. Dzięki temu już na wczesnym etapie można dostrzec mocne strony dziecka, jak i pierwsze sygnały ewentualnych trudności, które wymagają wsparcia.

2) Początek roku szkolnego w klasie trzeciej: **Badanie logopedyczne i diagnoza inteligencji.**

Na tym etapie szczególną uwagę zwraca się na rozwój mowy i komunikacji. Badanie logopedyczne pozwala określić poprawność artykulacji, zasób słownictwa oraz tempo i płynność wypowiedzi. Równocześnie przeprowadzana jest diagnoza inteligencji, która pomaga zrozumieć indywidualny profil poznawczy ucznia – jego mocne strony, styl przetwarzania informacji oraz obszary wymagające dodatkowych ćwiczeń. To solidna podstawa do dalszego planowania pracy dydaktycznej i terapeutycznej.

3) Koniec klasy piątej i siódmej: **Diagnoza inteligencji i stylów uczenia się.**

Wraz z dorastaniem dziecka zmieniają się jego możliwości poznawcze, dlatego na dwóch kluczowych etapach edukacyjnych – końcu klasy piątej i siódmej – ponownie diagnozuje się inteligencję. To pozwala śledzić dynamikę rozwoju i porównywać wyniki z wcześniejszymi badaniami. Dodatkowo badane są style uczenia się: czy uczeń preferuje materiały wizualne, dźwiękowe, czy może ruchowe. Znajomość indywidualnego stylu uczenia się ułatwia dostosowanie metod pracy, zwiększa efektywność nauki i pozwala uczniowi lepiej rozumieć samego siebie.

4) Po I półroczu klasy 7: **Predyspozycje zawodowe.**

To moment, w którym uczeń staje przed pierwszymi poważniejszymi wyborami dotyczącymi przyszłości. Badanie predyspozycji zawodowych umożliwia określenie obszarów zainteresowań, mocnych stron oraz naturalnych kompetencji – zarówno poznawczych, jak i społecznych. Dzięki temu można wstępnie ukierunkować ucznia na dalszą ścieżkę edukacyjną i zawodową, podpowiadając, w jakich dziedzinach ma największy potencjał rozwojowy.

6. Arkusze diagnostyczne

Chcąc jak najlepiej wspierać drogę edukacyjną ucznia poczynawszy od etapu przedszkolnego do ukończenia szkoły podstawowej, nauczyciele specjaliści, na danym etapie monitorują predyspozycje dziecka. Jest to możliwe dzięki zastosowaniu m.in.:

- 1) Arkuszy obserwacji dla 5- i 6-latków
- 2) Arkuszy gotowości szkolnej
- 3) Ankiet inteligencji wielorakich (TUW)
- 4) Kwestionariuszy stylów uczenia się (Kolb)
- 5) Kart badania logopedycznego (Pietrzak)
- 6) Testów predyspozycji zawodowych

7. Monitorowanie i ewaluacja

Monitorowanie i ewaluacja są kluczowymi elementami systemu „Akademia Jutra”, pozwalającymi na bieżące sprawdzanie skuteczności działań, ocenę postępów uczniów oraz wprowadzanie zmian w narzędziach i harmonogramach. Proces ten obejmuje:

1. Zbieranie danych:

- Systematyczne gromadzenie wyników z arkuszy obserwacji, testów, kwestionariuszy oraz badań logopedycznych.
- Wprowadzanie danych do bazy elektronicznej (opcjonalnie w formie Excela lub dedykowanego systemu).
- Zachowanie poufności i zgodności z przepisami RODO.

2. Raporty okresowe:

- Sporządzanie raportów po każdym etapie diagnozy (np. po badaniach w przedszkolu, po klasach 3, 5 i 7).
- W raportach uwzględnia się: wyniki zbiorcze, wyniki indywidualne, porównania z wcześniejszymi pomiarami oraz rekomendacje działań wspierających.

3. Analizy porównawcze:

- Porównywanie wyników tego samego ucznia na różnych etapach edukacyjnych.
- Analiza trendów w grupach klasowych lub rocznikach.
- Wskazywanie obszarów wymagających intensywniejszej pracy oraz identyfikacja mocnych stron.

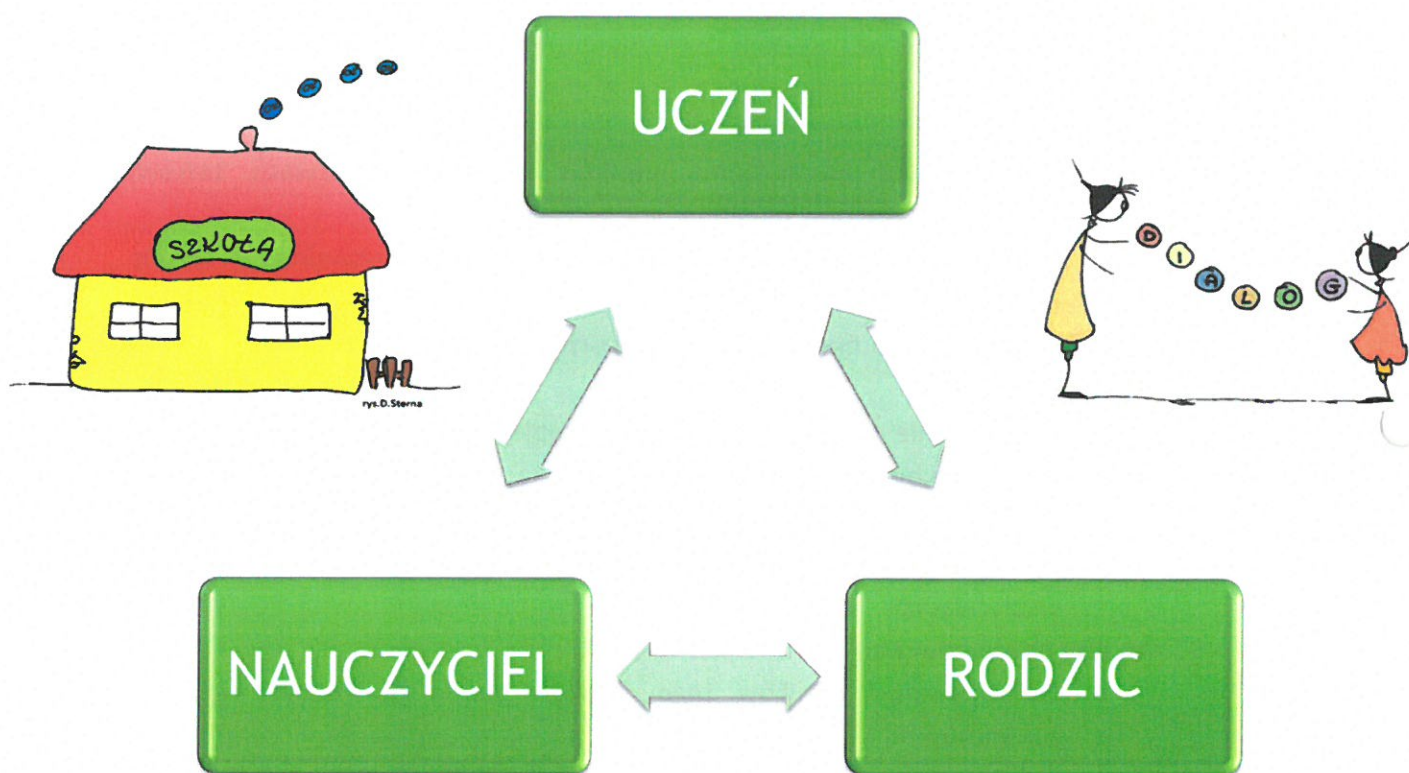
4. Modyfikacja narzędzi i harmonogramów:

- Na podstawie analizy wyników i opinii nauczycieli, rodziców oraz specjalistów, dostosowywane są:
 - arkusze obserwacji,
 - zestawy pytań,
 - terminy badań,
 - metody komunikacji z rodzicami.
- Ulepszenia wprowadzane są co najmniej raz w roku szkolnym.

5. Komunikacja wyników

- Spotkania indywidualne z rodzicami w celu omówienia postępów dziecka.
- Prezentacje zbiorczych wyników na radach pedagogicznych.
- Przygotowanie rekomendacji dla dyrekcji szkoły i organu prowadzącego.

8. Zasady współpracy

Skuteczność projektu „Akademia Jutra” opiera się na spójnej i systematycznej współpracy pomiędzy wszystkimi uczestnikami procesu edukacyjno-diagnostycznego: nauczycielami, rodzicami, specjalistami i uczniami.

Współpraca ta obejmuje:

1. Stałą komunikację

- Ustalenie kanałów komunikacji (spotkania stacjonarne, rozmowy telefoniczne, e-mail, dziennik elektroniczny).
- Regularne przekazywanie informacji o postępach ucznia i przebiegu badań.
- Zapewnienie dwustronnego przepływu informacji – nauczyciel informuje o wynikach i zaleceniach, rodzic przekazuje obserwacje z domu.

2. Transparentność wyników

- Udostępnianie rodzicom i uczniom (w przypadku starszych klas) jasnych i zrozumiałych raportów z badań.
- Wyjaśnianie metod diagnozy i interpretacji wyników.
- Dbanie o to, aby wyniki były przedstawiane w sposób motywujący, bez stygmatyzowania dziecka.

3. Indywidualizację wsparcia

- Uwzględnianie mocnych stron i potrzeb każdego ucznia przy planowaniu działań edukacyjnych.
- Proponowanie konkretnych ćwiczeń, aktywności i strategii uczenia się dopasowanych do stylu poznawczego i predyspozycji dziecka.
- Włączanie rodziców w proces wdrażania zaleceń w środowisku domowym.

4. Współdziałanie specjalistów

- Koordynacja działań pomiędzy nauczycielami, logopedami, psychologami, pedagogami i doradcami zawodowymi.
- Wymiana informacji o postępach dziecka w ramach zespołów interdyscyplinarnych.
- Tworzenie wspólnych planów pracy i monitorowanie ich realizacji.

5. Wspieranie postawy proaktywnej ucznia

- Zachęcanie ucznia do aktywnego udziału w diagnozach i działaniach rozwojowych.
- Budowanie poczucia odpowiedzialności za własny rozwój i sukces edukacyjny.
- Uczenie umiejętności samooceny i refleksji nad własnym procesem uczenia się.

Kluczowym elementem współpracy na płaszczyźnie UCZEŃ-RODZIC-NAUCZYCIEL są spotkania trójstronne, które dzięki swojej formie stanowią idealne uzupełnienie zebrań z rodzicami, ponieważ angażują ucznia. Są ważnym elementem współpracy szkoły z rodziną i sprzyjają wszechstronnemu rozwojowi dziecka. Ich celem jest nie tylko

omówienie postępów w nauce, ale także zwrócenie uwagi na mocne strony ucznia, trudności, z jakimi się boryka oraz sposoby wsparcia w dalszym kształceniu. Tego typu rozmowy pozwalają na wymianę spostrzeżeń, budowanie wzajemnego zaufania i wspólne wypracowanie strategii działania. Dzięki obecności ucznia w spotkaniu zwiększa się jego poczucie odpowiedzialności, a rodzice i nauczyciel mogą w bardziej partnerski sposób wspierać jego rozwój. Spotkania trójstronne organizowane są w każdej szkole minimum raz w roku szkolnym.

9. Potencjał rozwoju

Projekt „Akademia Jutra” zakłada ciągłe doskonalenie metod pracy oraz adaptację do zmieniających się potrzeb edukacyjnych. Rozwój programu obejmuje:

1. Otwartość na nowe narzędzia

- Wdrażanie nowoczesnych metod diagnostycznych, w tym narzędzi cyfrowych do oceny inteligencji wielorakich, stylów uczenia się i predyspozycji zawodowych.
- Korzystanie z aplikacji i platform e-learningowych wspierających rozwój kompetencji poznawczych i społecznych.
- Testowanie i adaptacja innowacyjnych kwestionariuszy i arkuszy obserwacji.

2. Integrację technologii

- Wykorzystanie systemów do analizy danych edukacyjnych (np. dashboards, analityka postępów).
- Zastosowanie interaktywnych narzędzi multimedialnych podczas zajęć, aby zwiększyć zaangażowanie uczniów.
- Wprowadzenie narzędzi wspierających naukę zdalną i hybrydową w przypadku potrzeb organizacyjnych lub sytuacji nadzwyczajnych.

3. Rozwój kompetencji kadry

- Organizowanie szkoleń dla nauczycieli i specjalistów w zakresie nowych metod diagnozy, technologii edukacyjnych oraz indywidualizacji nauczania.
- Tworzenie przestrzeni do wymiany doświadczeń i dobrych praktyk pomiędzy placówkami biorącymi udział w projekcie.

4. Ewaluacja innowacji

- Testowanie nowych rozwiązań w ograniczonych grupach i analizowanie ich skuteczności.
- Wprowadzanie tylko tych narzędzi i metod, które faktycznie podnoszą jakość diagnozy i wspierają rozwój ucznia.

5. Perspektywę długofalową

- Rozszerzanie programu na kolejne etapy edukacyjne i placówki.
- Poszukiwanie partnerstw z instytucjami naukowymi i technologicznymi w celu wspólnego tworzenia i udoskonalania narzędzi.

10. Podsumowanie

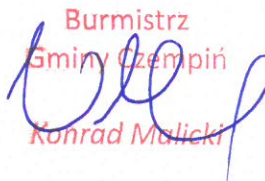
Projekt „Akademia Jutra” jest kompleksowym systemem diagnozy, monitorowania i wspierania rozwoju uczniów na każdym etapie edukacyjnym – od przedszkola po szkołę podstawową. Dzięki zastosowaniu arkuszy obserwacji, badań logopedycznych, analizy stylów uczenia się i diagnozy predyspozycji zawodowych, możliwe jest wczesne rozpoznawanie mocnych stron oraz obszarów wymagających wsparcia.

System opiera się na trzech filarach:

- **regularnym monitorowaniu postępów** z wykorzystaniem sprawdzonych narzędzi,
- **ściślej współpracy nauczycieli, rodziców, specjalistów i uczniów,**
- **otwartości na innowacje** i ciągłym doskonaleniu metod pracy.

Jego wdrożenie pozwala nie tylko na indywidualizację podejścia do ucznia, ale także na tworzenie środowiska edukacyjnego, które sprzyja rozwojowi potencjału każdego dziecka. Transparentność wyników, systematyczne raportowanie oraz adaptacja do nowych technologii sprawiają, że „Akademia Jutra” jest narzędziem nowoczesnym, efektywnym i elastycznym.

Efektem jest **spójny model pracy**, który wspiera rozwój kompetencji poznawczych, społecznych i zawodowych uczniów, a także wzmacnia współpracę między wszystkimi uczestnikami procesu edukacyjnego.

Burmistrz
Gminy Czempin

Konrad Malicki

BIBLIOGRAFIA

1. Żylińska, M. (2013). Neurodydaktyka. Nauczanie i uczenie się przyjazne mózgowi. Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.
2. Gardner, H. (2002). Inteligencje wielorakie. Teoria w praktyce. Poznań: Media Rodzina.
3. Gaś, Z.B. (2006). Psychoprofilaktyka w szkole. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne
4. Corso, R.M. (2007). Practices for enhancing children's social-emotional development and preventing challenging behavior. *Gifted Child Today*, 30(3).